

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 17.

Markland, Wash. 27. April 1896.

6te Aarg.

Kors og Hjerte.

I Korsets Skygge har Hjertet Fred,
Naar Stormene Løvet jælber, —
I Ly af Menneskers Kærlighed
Oro baade Koler og Ræber.

Jublede du med Fugl imod Sky
I Kærlighedstanter unge,
Spøgte dog Hjertet Korsets Ly
I Sorgernes Liden tunge.

Arme Hjerte! Din egen Magt
Aldrig til Naalet rækker,
Først med Jesus-Korset i Fag
Du Rælbernes Stormagt knækker.

Men sandt du hos Naadens milde Gud
Freden den eneste, bedste,
Saa glemt ikke Lovens store Gud;
Du skal ogsaa elske din Næste!

Hvert Saar du i utærlig Sandhed slog
Din soage Broder til Smerte
Staar skrevet i Sandhedens store Bog
Som Vidner imod dit Hjerte.

A. M.

Kristi Opstandelses store og herlige Frugt.

Kristi Opstandelses Frugt er større end al Synd, større end alle Djæbte og Døden; thi Kristus, Gud og Menneſte, uden al Skyld og Synd, veier tusindfold mere. Naar en kristen kun fatter Personens Storhed, da erkjender han ogsaa denne Frugts Storhed. Hvor ringe er ikke Synden, Døden og Djævelen mod Kristus! Men derfor Kristus er større end Himmel og Jord, større end Synd, Død og Djævel, da maa ogsaa alt, hvad han lider og gjør, være saare stort. Stor maa hans Lidelse være; stor ogsaa hans Opstandelse fra de døde. I ham er jo evig Rettferdighed og evigt Liv; i ham er en almægtig Opstandelse fra de døde, som ikke alene er større end min Synd, Døden og Helvede, men ogsaa større end Himmel og Jord. Min Synd og Død er den lille Gnist; men min Herres Kristi Død og Opstandelse det store Hav.

Og dette er saa sandt, at selv Djævelen ikke kan nægte det. Kristi Opstandelse og Seier over Synd, Død og Helvede er større end Himmel og Jord. Du kan gjøre Kristi Opstandelse og Seier saa stor, som du vil; den er dog endnu uendelig meget større. Thi fordi hans Person er stor, evig, uendelig og ubegribelig, saa er ogsaa hans Opstandelse, Seier og Triumf stor, evig, uendelig og ubegribelig. Om der altsaa var tusinder Helveder og hundrede tusinder af Død, saa var de dog kun som en liden Gnist og en Draabe mod Kristi Opstandelse, Seier og Triumf.

Kristus giver sin Opstandelse, Seier og Triumf til alle dem, som tro paa ham. Er vi da døbte til ham og tro paa ham, saa følger deraf, at om end jeg og du havde hundrede tusinder af Synd, Død og Helvede, saa var det dog intet. Thi Kristi Opstandelse, Seier og Triumf, som er givet i Daaben og i Ordet ved Troen, er langt større. Er dette sandt, som det vistelig er, saa lad knurre baade Synd, Død, Djævel, Helvede, Verden, Pape, Keiser og alt ondt, hvad kunne de da vel slæbe os? Luther.

Johannes Jørgensen

En Digters Betjendelse.

Det vatte en betydelig Opſigt, da Johannes Jørgensen ifjor havde skrevet "Reisebogen", hvori han bl. a. skildrer de Sjælelampe, der endte med at føre ham til Ro i Kristendommens Hav.

I en ganske liden Bog, "Livsløgn og Livsandhed", der i disse Dage er udkommen paa det nordiske Forlag, fortæller han, at han i den Anledning har modtaget følgende Brev fra en kjær gammel Ven:

"At du, den dybt rodfæstede Darwinist — du, der mest af os alle havde slaaet Rødder i Naturens varme Muldjord — at du bliver kristen, det er mig sørgeligt og ubegribeligt. Det er mig saa sørgeligt og saa meget imod, at jeg neppe kan overvinde mig selv til at skrive det Ord "kristen" om dig. Kjære Ven, — hvorfor kunde du ikke være dig selv? — hvorfor var det hellige Jordeliv dig ikke nok? — hvorfor vilde du have andre Guder for den ene sande: dit Jg, din Sjæl?"

Johannes Jørgensen besvarer nu disse Spørgsmaal ved en aabenhjertig Skildring af sit kunstneriske Liv. "Fader og Moder, Søskende og Hjem, Venner og Fædre, Træffab og Kærlighed — det blev opvokset alskammen," siger han. "Alle Følelser, alle Hensyn har jeg opbrændt paa Alterilden foran mit Jægs hellige Alled, foran den Afgud, jeg kaldte min Kunst. . . ."

Og han fortsætter senere:

"... Jeg blev aarlig og troløs, misundelig og slædefro, ondskabsfuld og velløst. . . . Mit Liv blev uregelmæssigt som Kammeraternes Liv — en Kæde, sammensnittet af et Led Fryd og ti Led Sorger, en Ring af Guld og ti af Bly. . . . Jeg snøede en Lænke om min Sjæl, og Læntens Traade var smaa Løgne og forslagne Bedragerier, godlidende Vagbatterier og grundige Truslspheder. . . ."

Og han anklager "hine fælle Profe-

ter," som ved deres Ord har "slagt en Slægt af Stjorlevere og Drankere. De vil vanskelig kunne nægte det. Der er Vidner nok paa deres Bei. Vidner, hvis Hænder er knyttede i Dødsrampe om Giftflasker. . . . eller Revolverfolber."

"... Det narer mig ikke mere, at de pynter sig med fornemme Ord — at de erklærer Usædeligheden for Uandsfrihed og Tjalesløsheden for Finhed. Jeg har set dem paa nærmere Hold, jeg ved, at i daglig Tale bruger de ikke nær saa fine Ord. Der nævnes alle Ting ved deres rette Navn. . . . Det er Fraiser og Forgyltning alskammen — poetisk Sminkte paa Lastens salmede Kindben. Al, om vi aldrig havde troet hine Bedragerer! . . ."

Efter en udførlig Jmsødegaaelse af de Teorier, hans gamle Venner i Litteraturen har bygget deres Fritænkteri paa, og efter ligeledes at have kritiseret Videnskabens forskjellige Indbendinger mod Kristendommen, slutter Johannes Jørgensen saaledes:

"Bevægelsen af 1870 begyndte med at love Sandhed og Lykke. Efterhaanden indskrænkede den sig til at love Sandhed. — Og en stjern Dag sagde Henrik Ibsen: "Lukken er kun mulig ved Livsløgnen." Og da var Naalet fuldt — Sandheden forstjert i blæstret Skepticisme, Lykken idelagt af decadent Egoisme. . . . Og altsammen, foroi vi har troet Løgnen fra Begyndelsen — han, som bedrog Eva og al hendes Slægt — han, som pralede paa Fjællens Bjerg med Løfte om al Verdens Herlighed — han, som lokker os alle med gyldne Drømme om Lykke og Lys — han, som i Virkeligheden er fattigere og uslere end den fattigste, usleste Tigger, og hvis Paradis kun er et Fata Morgana over en gold og trostløs Orlæn. — Kirkebladet.

Herrens Bei.

En troende Kvinde fortæller: Engang var vi ganske blottet for Penge. Men min Mand sagde: "Herren har hjulpet hidindtil; han hjælper nok ogsaa herefter."

Da ringedes der paa Entrelloffen og en bekendt, for hvem min Mand havde skrevet noget, traadte ind.

"Kan De oversætte dette for mig?" sagde han.

"Ja".

"Og her er Betalingen," sagde han og nedlagde en Kuvultra med Penge i. Na havde Gud atter hjulpet; og han hjalp bestandig. Smere hørte jeg af vedkommende Mand, Kristus, at han den Dag havde reist sig og sagt: "Denne

Oversættelse skal Hr. N. have. Jeg ved ikke, hvad der driver mig til ham, men det er, som maa han have det." Hvem havde sendt ham? — Kirkebl.

En af Menighedens Støtter.

"I dag har jeg begravet en af Menighedens Støtter," sagde Pastor N., der just havde holdt en Opbyggelse i en Kvindeforening. De fleste Lemmer af Foreningen saa spørgende op; nogle, der tilfældig vidste, for hvem Dødskløften havde lydt den Dag, kunde vanskelig tilbageholde forundrede Bemærkninger.

Hvem var den døde? Martha Meister? Hvad kunde Pastoren egentlig mene med at kalde hende en af Menighedens Støtter? Alle vidste de, at hun var en ganske ubetydelig, lygelig Tjenestepige med meget smaa Midler. Hendes Stilling tillod hende ikke at tage aktiv Del i noget Foreningsarbejde, hendes Navn havde ikke præget paa nogen Fortegnelse over Bidragshybere til velgjørende Diemed. Det var lidet andet at sige om hende end det, at hun stiftig havde søgt hen til Herrens Ord og Næder og ellers levet et meget stille, tilbagetrukket Liv. Og Martha Meister er en af Menighedens Støtter?

Efter en liden Stunds Tausshed fortsatte Pastoren: "Da Martha Meister ikke mere særdes iblandt os, kan jeg godt fortælle eder lidt om den kjære hjemgangne. Jeg kom hid, som I ved, for omtrent ti Aar siden. Vi havde just begyndt med Børneasylet — I ved, hvilken Betsignelse det har været for vor Menighed —, da jeg første Gang talte med Martha. Hun bragte mig en liden Gave for Asylet. Hun rødmene og skjalt som et Barn og sagde: "Det er en meget ringe Gave, Hr. Pastor" — og virkelig var det det —, "men ikke sandt. De kan ogsaa bruge en, der kan hjælpe med at bede?" Da blev jeg varm om Hjertet — darme, end om en havde givet mig 1000 Kroner — og jeg tattede hende paa det herfelte for den Hjælp, hun vilde yde. Siden har der mellem Martha Meister og mig været et stille, helligt Forbund; alle Aare i Børneasylet, men ogsaa Missionsforeningen, Søndagskolen, og hvad vi nu ellers har været fysjelsatte med i Menigheden, — der har hun arbejdet med. Og tro De mig, det er ingen ringe Hjælp for en stakkels Prest, hvis Mod ikke sjelden vil svæke, at være silter paa, at han ialfald har et bedende, forbedende Hjerte med i Gjærningen. Nu forstaar De, ja nu vil De vist være enig med mig i, at Martha Meister, svagelig, ubemiddlet, ganske vist ogsaa lidet begavet — dog, var en af Menighedens Støtter. Gud oprette mange sige!" — Gud og Hsken Vidende.

Operafangerinden.

Bunckes Reisebilleder, efter "For Hjemmet."

— Da jeg i Bremen gik ind i Fernbønevognen, havde jeg ganske be-
stemt foresat mig, at jeg undervejs ikke
vilde indlade mig i Pøsser med nogen,
thi jeg var aandeligt træt og havde des-
uden en Væg, jeg længe havde glædet
mig til at læse. Om det er humant eller
kløgt at fatte saadanne Beslutninger:
"I dag vil jeg ikke se noget Menneske,"
eller "i dette Arbejde vil jeg ikke for-
styrres," eller "jeg er ikke at saa i Tale
uden for den og den," — om vi ikke her-
ved ofte modarbejder en højere Villie,
berøber os selv mange vigtige og dyre-
bare Erfaringer og foruretter de Men-
nesker, med hvem Gud har villet føre os
sammen, idet vi flyds tilside det, vi bur-
de gribe med begge Hænder — det skal
jeg overlade til min Vælers ærlige
Samvittighed at afgjøre.

Jeg vil kun fortælle. I de første
Timer lykkedes det mig at være alene.
Men i Wunddorf førte Konduktøren mig
ind i en Kæbe, hvor der kun sad en Dame
paa omtrent 25 Aar, og i hvem jeg ved
første Blik gjenkendte Kunstnerinden.
Hun havde fine, klassiske Træk, store,
blaa Øine, blandede Hudfarve og gull
Haar, der var opfat paa en højt aparte
Maade; trods alle disse Fortrin var
der intet fængsle, intet behageligt
ved hendes Ydre, tværtimod var der
noget rosløst og koldt over hende. Den
lidt fantastiske Dragt, hendes lette, sikre,
næsten emanciperede Væsen, Holdningen
og hele Signaturen røbede tydeligt nok,
hvilken Stand hun tilhørte. Med et
stærkt: "Her har man ikke Lov at ryge,"
modtog hun mig. Efter at jeg skygtigt
havde blik paa hende og beroliget hende
med Synsyn til Tobakken, læste jeg vi-
dere i min Bog om: "Missionen og Kul-
turforholdene paa Ny Zeeland." Hvil-
ken Forskjel der i tusinde Retninger
kunde være mellem min Rejsefælle og
hendes Æstire paa Ny Zeeland, — i
Rygsjerrighed var hun dem lig. Hun
spurgte baade efter det ene og det andet,
men rystede saa ud med den ærlige
Tilfæelse, at hun kun havde gjort det
for at komme efter, hvilken Dialekt jeg
talte, hun interesserede sig nemlig saa
meget for de forskjellige tyske Dialekter,
blandt hvilke hun foretrak Hannovera-
nernes. Jeg beklagede, at min sølgelig
ikke kunde være hende til Behag. "De
skal ikke have let for at finde ud, hvilken
Dialekt jeg taler," mente hun, og da jeg
efter denne Opfordring sønderede Ter-
rænet, kom jeg snart under Veir med, at
hun helt iagennem var bleven Kosmo-
polit, en Følge baade af hendes Livs-
førelse og af hendes Stand. Som hun
meget beredvillig meddelte mig, var hun
født i Stockholm af en svensk Moder og
en skotsk Fader. "Paa en hemmelig-
hedsfuld Maade" var hun allerede i sit
5te Aar bleven sendt til St. Petersburg
og 10 Aar senere til Berlin. Medens
hun endnu var sysselsat med de første
Eprognudier, havde man viet hende til
Kunsten og med stor Energi uddannede
hendes Musikhand. Hendes Lod var i
Sandhed glimrende! Hvert Aar, for-
talte hun, var hun 10 Maanedes del
i Paris, dels i London, Florens og
Berlin; den øvrige Tid tilbragte hun
paa Rejser og ved Badesteder for at
pleie sin Stemme. Med en moglest
naiv Oprigtighed berettede hun videre
om at den Lykkest og Udmærkelse, hvor-
med hun var bleven og fremdeles blev
overført af de fineste Kunstnere, Fyrster

og Furstinder, i det hele Folk af
"højeste Distinktion": Jeg hørte mærke-
lige Ting om de Kredse, hvort et saa-
dant beklagelsesværdigt Menneskebarn
bevæger sig, om et Liv fuldt af Glimmer
og Selskabslyst, et Liv helt og holdent
optaget med at forgude Slabningen.
At leve i Paris var for min Rejsefælle
Sommer og Høsten af al Nydelse, der
var "Kunstnerens Paradis". London
og Berlin gik ogsaa an, men leve kunde
man kun i Paris! — "Musik og Sang
nydes her den største Forgødelse; og hvad
mig personlig angaar, saa sagde nyfugl
Fr. Kuber til mig: "Min Frølen, jeg
misunder Dem!"

Jeg svarede først, at jeg med min bedste
Villie ikke kunde misunde, men snarere
maatte beklage hende. Som slut-
ten af en Hveps for hun op: "Beklage
—? Hvad behager, min Herre? Jeg er
selvstændig, ikke afhængig af nogen, men
mange maa rette sig efter mig. Man
ønsker at høre mig overalt, jeg behøver
blot at stille Betingelser. Og hvorledes
er jeg ikke bleven anerkendt! Kunde
jeg vise Dem alle de Breve, de Smykker,
Portrætter og Blomster, jeg har faaet
fra de fornemste Personer i Paris, for-
andrer De nok Mening." — Jeg kunde
blot svare, at alle disse Sager vistelig
ikke formaade for en eneste Time at
gjøre hendes Hjerte virkelig tilfreds,
stille og lykkeligt, at jeg ikke var istand
til at begribe, hvorledes man kunde
glæde sig over Tilværelsen, naar man
førte et saa broget og brusende Liv.

"Al", sagde hun med et godt Smil.
"De taler om Hjerte? De mener vist
Kjærlighed? Nei, De gjorde rettere i at
sige! Kjærlighed — Mænd — evig Tro-
skab — bah! For den Sygdom, man
kalder Kjærlighed, er jeg grundig kure-
ret. Kjærlighed er ikke til for den, som
har lært Verden at kjende. Kun en
uerfaren Toøse kan tro, at Mændene
virkelig er istand til at elske. Jeg vil
hellere herse end elske," og hun knejsede
saa imponerende med sit smukke Hoved,
at man virkelig et Dieblit kunde være
fristet til at mene, hun selv troede, hvad
hun sagde.

Da jeg var kommen mig lidt efter
disse Udgybelser, antydede jeg, at ihvor-
vel jeg ikke tænkte saa desperat om
"Kjærligheden" som hun, havde jeg dog
haft noget høiere, ædlere og kostligere
for Die, nemlig den Sjælens virkelige
Fred, som Gud alene kan giænte.

(Mere)

Paul Gerhards Testament til sin Søn.

Paul Gerhardt, dette ædle Evan-
geliets Vidne, som i en mørk Tid sang
de herlige Psalmer for vort Folk, —
saadanne som: "Her ser jeg jo et Lam
at gaa," "O Ansigt høit forhaanet,"
"Befal du dine Veie" og mange flere,
hvis herlige Klang aldrig vil forstumme
i Kristi Kirke —, denne Paul Gerhardt
skrev, da han mærkede, at hans Livs
Ende nærmede sig, det Testament for
sin eneste Søn, hvilket her skal meddeles.
Det er nu mere end 200 Aar gammelt,
men Ordene i det kommer saa varmt ud
af et Faderhjertes Dyp, der er beklaget
i Gud, som om dets Forfatter levede
midt iblandt os og vilde tilraabe de
unge i vort Slægt — og da særlig dem,
der skulle blive Ordets Tjenere — et
faderligt Formaningord. Hans Testa-
ment lyder saaledes:

"Da jeg nu har naaet min Alders
70de Aar og derhos har det glade Haab,

at min kjære, fromme Gud snart vil
forløse mig fra denne onde Verden og
føre mig ind i et bedre Liv, end jeg hid-
til har haft paa Jorden, saa siger jeg
ham først Tak for al hans Godhed og
Troskab, som han fra min Moders
Liv af og indtil denne Time har prøvet
mig paa Legeme og Sjæl og ved alt,
han har prøvet mig. Med taknemmeligt
Sind beder jeg ham af mit Hjertes
Grund, at han, naar min Time kommer,
vil give mig en glædelig Afslutning, an-
namme min Sjæl i sine Faderhænder
og forunde mit Legeme en god Hvile i
Jorden indtil den kjære øverste Dag, da
jeg med alle mine, dem, som har været
før mig, og dem, som maatte komme til
at leve efter mig, igjen opvaagne og
Ansigt til Ansigt see min kjære Herre
Jesus, som jeg hidtil har troet paa,
men endnu alorrig seet.

"Min eneste efterlevende Søn over-
giver jeg libet af jordist Gode, men
dog derhos et hæderligt Navn, som han
ikke skal have synderlig Grund til at
skamme sig ved. Min Søn ved, at jeg
har overgivet ham til Herren, min Gud,
fra hans spæde Barndom, for at han
skal blive hans hellige Ordets Tjener og
Prædikant. Dermed skal han nu blive
og ikke bryde sig om, at han paa denne
Maade faar lidt af gode Dage; thi den
kjære Herre Gud ved nok Raad og kan
fuldelig erstatte den udbortes Trængsel
med indvortes Hjertens Glæde og
Kandsfrimodighed.

"I dit daglige Liv sølg ikke slet Sel-
skab, men din Guds Vilje og Befaling.
I Særdeleshed:

1. Gjør ikke noget ondt i det Haab,
at det skal forblive skjult; thi intet Her
saa hemmeligt, det kommer dog for Da-
gens Dags.

2. Bliv ikke vred udenfor dit Embede
og Kald. Mærker du da, at Bredden
har gjort dig hidsig, saa ti stieblikkelig
stille og tal ikke et Ord, førend du i
Forveien i Stilhed har bedet de ti Bud
og den kristelige Tro.

3. Skam dig ved de hånkelige, sundige
Dyster; og naar du engang kommer til
den Alder, at du kan giæte dig, saa giæte
dig efterat have taget Gud og fromme,
trofaste og forstandige Folk med paa
Raad.

4. Gjør vel imod Folk, om de end
ikke kunne gjengælde dig det; thi hvad
Mennesker ikke kan gjengælde, det har
Himlens og Jordens Slæber for længe
siden gjengældt, idet han har slabt dig,
Hjætet dig sin kjære Søn og i den hel-
lige Daab adopteret og antaget dig til
sit Barn og Arving.

5. Fly Gjerrighed, som om det var
Helvede; lad dig nøies med det, som du
paa hæderlig Maade og med god Sam-
vittighed har erhvervet dig, om det end
ikke er saa ret meget. Men bestyrer
den kjære Gud dig noget mere, saa ved
ham, at han vil bevare dig for den
Nødvendige Misbrug af Guds Goder.

"I en Sum: bed flittig, studer noget
hæderligt, lev fredeligt, tjen redeligt
og forbliv ærligt i din Tro og Bøns-
delse, saa vil du ogsaa engang villig og
ialig dø og stilles fra denne Verden.
Amen."

Dronningen og Barnet.

En from Gartner i Berlin besøgte
med sin fem Aar gamle Datter sin On-
kel i Schanhausen. Denne Onkel var
og saa Gartner og i Tjeneste hos Dron-
ning Elisabeth Christine, Frederik den
Andens Gemalinde.

En Gang underholdt Dronningen sig
i Haven med dette Barn, og hun fik den
lille Pige saa kjær, at hun ikke kunde
saa hende af sine Tanker. Om nogle
Uger forlangte hun utrykkelig, at Bar-
net igjen skulde hentes til hende. Fa-
deren kom derfor igjen med det til
Schanhausen. En Højsdame saa dem
komme og fortalte det til Dronningen,
netop som denne vilde gaa tilbords.
Hun lod først Barnet hente og føre ind
i den kongelige Spijsesal. Pigen kjendte
først Dronningen, løb hen til hende og
kyskede hendes Klæder. Paa Dronnin-
gens Befaling blev hun sat paa en Stol
ved Dronningens Sid, for at hun kunde
se henover det hele Bord. Dronningen
vil gjerne høre, hvad Barnet vilde sige
til de straalende Opsatser og Kaffelets
Kostbarheder. Barnet saa stille paa alt,
kyskede et Blik paa Bordgjæsternes kost-
bare Klæder og paa de herlige Opsatser
af Guld og Porcelæn og forblev en li-
den Stund taus. Derpaa foldede hun
sine Hænder og fremtog høit dette
Berk:

"Kristi Blod og Selskabslyst
Er alt, hvad jeg vil smykke med;
Dermed jeg kan for Gud bestaa,
Naar jeg i Himlen skal indgaa."

Fra San Francisco, Cal.

(Af H. S. Lange.)

Past. Hoel har begyndt sit Arbejde i
San Francisco.

Han blev indført af Form. Harkstad
og holdt sin Tiltrædelsesprædiken Iste
Søndag efter Paaske. Hans Text var
Rom. 1, 16.

Herren velsigne hans Virksomhed
iblandt os.

Ngaar (Tirsdag) fejrede Ungdoms-
foreningen en liden Afslutningsfest for Past.
Harkstad og benyttede samtidig Naleb-
ningen til at ønske Past. Hoel og Fa-
milie velkommen.

Foreningens Formand, T. Tellefsen,
aabnede Festen med Salmesang, Skrift-
læsning og Bøn og afsluttede Forsamlin-
gen velkommen.

Efter at Kvarteten havde sunget et
Par Numere, traadte Fr. Thronsfen
frem og holdt en liden Afslutnings-
tale for Formand Harkstad. I velvalgte Ord
talte han paa alles Vegne Formanden
for alt godt i de Maanedes, han havde
besjænt "Vor Frelses Menighed", øn-
skede Guds rige Velsignelse over ham
og hans ofte tunge og ansvarfulde
Gjerning. Ved Takens Slutning over-
rakte Fr. Thronsfen Formand Harkstad
fra Benner i S. F. en smuk engelsk Bi-
bel og en Fountainpen.

Formanden talte for Gaven og
talte nogle opmuntrende Ord til For-
samlingen.

Saa fik vi Kaffe og Kage, Musik og
Sang, hvorefter Kirkesangeren paa For-
samlingens Vegne i en kort Tale øns-
kede Past. Hoel og Familie velkommen
til San Francisco. Past. Hoel talte
for den Jægsdelkommenhed, Menigheden
og Ungdomsforeningen havde vist ham
og hans.

Past. Harkstad afsluttede Festen med
Bøn og Salmen: "Vor Gud han er saa
fast en Borg".

Vor Ungdomsforening gaar fremad.
Vi holder fremdeles paa med de luther-
ske Bønselæseskrifter og meget andet
nyttigt og lærerigt.

Herren holde sin trofaste Haand over
os og velsigne vort Arbejde for Jesus
Kjæle. Amen.

Børn Børns Gud og Baarsolen.

"Gaa med Børnet i Solen," sagde jeg til Børnepigen, der bar paa den lille Datter til en mig bekendt Familie og gik op og ned i Skyggen af Huset.

"Det tør jeg ikke," løb Svaret. "Fruen har sagt, at jeg skal gaa her, saa at hun kan se mig."

Det syntes mig utroligt. Skulde Fru K, blot for at kunne holde Die med Pigen, ville unddrage sit Barn Solen? Dette vilde jeg have rede paa; thi dette stod i diametral Modfætning til min Grundfætning "alt for Børnene."

Jeg traadte ind i Huset, lod mig anmelde og blev modtaget. Jeg maa have seet temmelig oprørt ud; thi Fruen var meget forbeholden. For at bryde Isen, skildrede jeg i velvalgte Ordslag Solhjæts Fortin, forklarede, at i vort Klima var Temperaturen i Skyggen i April ofte ikke bedre end Kjelderluften, udviklede vidtløftig, at denne Omstændighed indvirker skadelig paa Aandedrætsorganerne og Slimhinderne; kort sagt, jeg var selv fornøjet med mit Forsvar af den gode Sag. Og hvad Svar fik jeg?

"Min Datter skal ikke kunne gjøre mig den Bedrøvelse, som jeg desværre maa gjøre min Moder, nemlig at hun i min Barndom ødelagde min Teint ved at lade mig bli udsat for Solen."

Og ved Derris Huslæge, at De paa denne Raade udhæfter deres Børns Helbred for tusen Farer?" spurgte jeg videre.

Svaret løb undvigende. En eneste Raaned, hed det, kan vel ikke spille saa stor Rolle, et Ophold ved Havet eller paa et Hvilfjeldsanatorium vil rigelig opveie, hvad der muligens nu bliver forsvant.

Jeg søgte at vise, hvor vigtigt det første Mar er for Børnet, at man ikke bør holde de smaa borte fra Solen en valker Baardag og tilslut, at huden brunes og bleges, alt efter som man har Ualæg dertil. Som Exempel paa det sidste anførte jeg mig selv. Om Vinteren er nemlig jeg, den gamle Mand, rød og hvid som en Pige med sin Teint, om Sommeren derimod brun som en Italiener. For og mod den Ting gjør jeg ingenting. Andre vasker sig med alle mulige Ekstenser og blir gule som Rinas Keiser, en Farve, som heller ikke forandres om Sommeren. Blodets Bestanddel (Pigment), er vel det, som her gjør Udslaget, hvorved Legemets Velbefindende visjelig ogsaa fortjener at tages i Betragtning; thi et hyggeligt Menneske ser sjelden frisk ud.

Alt dette fremstillede jeg og anførte en Mængde Exempler, men "hvør kan du flytte Bjerget, hvør bringe Floden til at stanse i sit Løb, end overbevise den, som ikke vil overbevises."

Og Enden paa Historien var meget sørgelig. Børnets Fader tilhørte en Familie, hvor Dungetæring var meget almindelig. Og saa han døde deraf. Man skulde have troet, at Børnets Moder vilde have indset, at den lille maatte ud i Solen for at blive sterk og kraftig. Men vigtigere end at Børnet trivedes, var det for hende, at det fik en fin og blændende Hud. Og denne blev ogsaa for hver Dag, som gik, mere og mere hvid og gjennemsigtig, og da April atter holdt sit Indtog i Landet, bar vi en liden Vigtigst ud til Kirkegaarden. Fortvilet og vridende sine Hænder fulgte Enken Baaren. Den var desværre for

jen denne Erkjendelse, som gav sig Udtryk i Hviltdt Jammer. Et Menneske liv var bleven øret for en Fordom, som hvort Aar kræver Hundreder af Dødt. — Dec. Potten.

Smastykker.

Esfaring er en dyr Været; dog vilde ikke Daarerne gaa i Stole hos nogen Anden.

Der kan af den menneskelige Fornuft ikke udtænkes noget saa klogt og skarpsindigt eller spidsfindigt, at det jo igjen kan omslides af Fornuften. Men Guds Ord staar fast og sikkert som en Mur, der ei kan omslides. — Kurstørste Fredrik den vise.

Virkom Menneskefærlighed uden Forstand forieiter ligejaavel sin Hensigt som Menneskehad uden Magt; ligesom denne ofte gjør mere godt end ondt, saaledes foraarstager hin kun altfor ofte mere ondt end godt. — Bichtenberg.

Tegn paa Kjærlighed til Kristus. Hvis vi elsker en Person, liker vi at tænke paa ham. Vi liker at høre om ham. Vi liker at læse om ham. Vi liker at gjøre ham til Behag. Vi liker hans Benner. Vi er nidkjære for hans Navn og Være. Vi like at tale med ham. Vi like at være med ham bestandig.

Kan du ikke være et Fyrtaarn, nu vel, saa vær en Talgpraas. Somme steds kommer Folk om Kvelden sammen til Gudstjeneste og bringe Talgllys med sig. Det første gjør ikke just saa stor en Illumination, men, tændes to eller tre, saa bliver det da lysere. I en Mur tiltrænges ikke bare store Stene. De smaa tiltrænges ligejaa vel.

Ugheder.

Om en Par Uger vil Stolen og Menigheden her i Parkland have den Glæde at se Formand Hørstad tilbage i sin Ridte.

Den 24 April var det "Arbor"-Dag her i Washington. Skolen havde da Fridag. En Del af Dagen blev benyttet af Disiplene til Træplantning paa Skolegrunden. Skolegrunden er jo, som alle ved, der har seet den, overmaade smuk for; men den kan jo alligevel forstjones, især ved at plante Bøvtæer ind imellem alle de smukke Naaletræer, som staar der for.

Vor Menighed i Ballard, en trivelig By nær Seattle, bygger sig en paller liden Kirke paa et meget bekvemt beliggende Sted. Kirken er allerede under Tag, og det er Menighedens Agt at tage den i Brug saasnart det nødvendige kan sættes istand. I Menigheden og i dens Kvindeforening hersker der stor Enighed, og Tro og Kjærlighed til dette Arbejde som til alt andet. Menig-

heden vedkommende synes at besjæle alle. Kirkens Herre velvigne denne fremadstræbende Menighed, og lade det ved sin Raade og Kraft lykkes for den, saa at den kan faa sin Kirke færdig og i alle Henseende vore indad og udad Gud til Være og Tak og den selv og andre Søstermenigheder til Glæde og Gavn!

Miss Jonette Jensen, en Søster af Dr. Jensen her paa Parkland, er i disse Dage her paa Besøg hos Broderen. Hun kommer fra Devils Lake, N. D.

Da den Koncert i Tacoma, som vi nylig anmeldte i vort Blad, paa en Raade vedkommer os, fordi den var under vor Skoles Musiklærers, Prof. Speratis Bedelse og fordi mange af vore tog Del, saa ønsker vi, uden at kunne indlade os paa nogen saglig og værdig Kritik, at berette, at Koncerten den 17de April var noget af det bedste og største i sit Slags, som har været afholdt her ved Kysten. Den gjorde Lederen, Oratoriklubben og alle assistierende Være.

Betalt for Herald.

Andrew Hanson, Mayville, N. Dak., \$1.25, G. S. Storaa, Glyndon, Prof. W. M. Peterson, Robbinsdale, Minn., hver \$1, Rev. B. A. Kittelsby, Buffalo, Rev. M. C. Tuste, Brooklyn, N. Y., John Larson, Spink, S. Dak., Rev. M. P. Ruh, New Lisbon, Wis., Peter T. Simonson, N. B. Wollan, Thrine Hendrickson, Starbuck, Minn., Ole Jelle, St. Olaf, Iowa, T. E. Thompson, Parkland, Wash., Mrs. Martin Peterson, Mrs. Caroline Lewis, T. H. Trulson, Denver, Colo., hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Bed Pastor Hørstad i San Francisco Cal.: En ubenøvent, Mrs. D. Bruun, hv. r. 50 Cts., Samuel Ellefson, \$5, Capt. D. Jørgenson, \$1, N. S. Brown, S. Anderson, Oakland, Cal., hver \$5.

John Larson, Spink, S. Dak. \$1.30, Mrs. M. P. Ruh, New Lisbon, Wis., \$1. Indsamlet ved Miss Clara Olson, i Trysil Menighed, Deer Park, Wash. (Pastor M. A. Christensen kald): A. Westby, \$2, Pastor M. A. Christensen, P. S. Roland, Louis Christian Jensen, Ole A. Westby, hver \$1, Ole Nelson, Martin Olsen, Jr., D. J. Dahl, Anton Jørgenson, P. J. Dahl, Louis Olson, hver 50 Cts., M. Jørgenson, 35 Cts., Ole T. Westby, M. Olson Sr., Paul Olson, E. Westby, hver 25 Cts. Tilsammen \$10.35. Parkland, Wash., 23. April 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Skatteyderne!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man binder lidt ved at betale i Januar og Februar og a b er ved Udskættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Benner i Østen, som sender os 35 Cents for hver Dot og en nøjagtig Beskrivelse af Vore Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — i alle Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Pengene for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kass.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa uldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gaae paa de selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Raade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Quartermen begynder den 8de April, 1896 og slutter den 20de Mai. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vegetabilien en Dollar Termen.

I Børneskolen gives Undervisning i Religion og Korst saavel som i de saavel vanlige Common Skolefag. Ontofinangerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts., Bærelse 10 cts., Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vegetabilien 1 Doll. Aaret. I Regelen betales jo hele Termen forstubsvis.

Ansøgninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. J. Jørgenson, Parkland Pierce Co., Wash.

The Red Front

"Telen" med et stort Lager af Herrelæder bestaaende af de nyeste og moderne

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paastaaelser, intet Humbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

Om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skjænke Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Fortelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner
Nabent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	6 50 p. m.	5 45 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	5 45 a. m.
Portland	6 00 a. m.	6 30 a. m.
Portland	11 10 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 00 a. m.	5 55 a. m.
Seattle (60 Minutter)	6 30 a. m.	7 25 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 00 p. m.
Seattle (90 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonade	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympic, Grays Harbor og Decosta	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Løgn til Olympia, Decosta og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Løgn afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Søndag 7 30 a. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag 8 30 a. m.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 925 Pac. Ave. Deoot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Jørgensrud's Blok i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash.

Se Peter Jansens

Avertissement i næste Numer.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery

and Coffee Parlors.

H. Quabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candilæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Korsh Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated. Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash.

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland, Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE.

CAPITAL, : 100,000.

A. E. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
H. E. Quatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsættninger.

Kjøber og sælger Vexler paa alle levende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Poststaabuerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forudsat 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

... METROPOLITAN ...

... SAVINGS BANK ...

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10, til 5.
Lørdag fra Kl. 10, til 12 og 6, til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. W. Casar, President.
E. W. Enos, Vice President.
W. S. Selvig, Cashier.
J. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.
Dowmer E. J. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. E. Holmes, Theo. Dosmer, Geo. P. Eaton, P. W. Casar, E. W. Enos, J. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes. 1ste Januari og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa månedlige Betalingsvillkaar. Anbudsninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.